374L0329

12.7.74 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 189/1

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 18 päivänä kesäkuuta 1974,

elintarvikkeissa sallittuja emulgointi-, stabilointi-, sakeuttamis- ja hyytelöimisaineita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä

(74/329/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan ja 227 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon(1),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon(2),

sekä katsoo, että

erot emulgointi-, stabilointi-, sakeuttamis- ja hyytelöimisaineita koskevien kansallisten säännösten välillä estävät elintarvikkeiden vapaan liikkuvuuden ja saattavat siten johtaa eriarvoisten kilpailun edellytysten muodostumiseen, ja siten ne vaikuttavat suoraan yhteismarkkinoiden toteuttamiseen ja toimintaan,

edellä tarkoitettua lainsäädäntöä olisi tarpeen lähentää elintarvikkeiden vapaan liikkuvuuden vuoksi,

kaikessa elintarvikkeisiin käytettäviä emulgointi-, stabilointi-, sakeuttamis- ja hyytelöimisaineita koskevassa lainsäädännössä olisi ensisijaisesti otettava huomioon kansanterveyden suojelemisesta johtuvat tarpeet ja sen jälkeen kuluttajan suojelu väärennöksiltä sekä, terveyden suojelemisesta johtuvin rajoituksin, myös taloudelliset ja teknologiset tarpeet,

edellä tarkoitetun lähentämisen ensimmäisessä vaiheessa laaditaan luettelo niistä emulgointi-, stabilointi-, sakeuttamis- ja hyytelöimisaineista, joita jäsenvaltiot voivat sallia käytettävän elintarvikkeiden valmistukseen, sekä vahvistetaan yleiset puhtausvaatimukset, jotka näiden aineiden on täytettävä,

erityisesti aineiden E 408, E 450 c), E 460, E 475, E 480, E 481 ja E 482 osalta tutkimusten edistyminen saattaa tuoda uutta tietoa; sen vuoksi voi olla tarpeen tutkia nämä aineet uudelleen tietyn ajan kuluessa,

toisessa vaiheessa neuvosto päättää kunkin mainitun aineen käytön edellytyksistä,

tiettyjen jäsenvaltioiden taloudellisten ja teknologisten tarpeiden huomioon ottamiseksi tulisi säätää määräaika, jonka kuluessa nämä jäsenvaltiot voivat sallia tiettyjen aineiden käytön elintarvikkeissa,

niitä tapauksia varten, joissa neuvosto siirtää komissiolle toimivallan elintarvikkeita koskevien säännösten täytäntöönpanoon, olisi säädettävä menettelystä jäsenvaltioiden ja komission välisen kiinteän yhteistyön toteuttamiseksi 13 päivänä marraskuuta 1969 tehdyllä neuvoston päätöksellä 69/414/ETY(3) perustetussa pysyvässä elintarvikekomiteassa, ja

tämä direktiivi ei vaikuta tässä tarkoitettujen aineiden mahdolliseen käyttöön muihin kuin 1 artiklassa määriteltyihin tarkoituksiin ja erityisesti niiden käyttöön täyteaineina suurina pitoisuuksina tiettyihin vähäenergisiin elintarvikkeisiin,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tässä direktiivissä:

— emulgointiaineilla ja stabilointiaineilla tarkoitetaan aineita, jotka elintarvikkeisiin lisättyinä luovat mahdollisuudet kahden tai useamman toisiinsa sekoittumattoman aineen tasaisen dispersion muodostumiselle ja ylläpitämiselle;

— sakeuttamisaineilla tarkoitetaan aineita, jotka lisättyinä elintarvikkeeseen lisäävät sen viskositeettia;

— hyytelöimisaineilla tarkoitetaan aineita, jotka elintarvikkeeseen lisättyinä tekevät sen koostumuksesta hyytelömäisen.

2 artikla

1. Jäsenvaltiot eivät saa sallia emulgointi-, stabilointi-, sakeuttamis- ja hyytelöimisaineina elintarvikkeissa käytettäviksi muita kuin niitä aineita, jotka on lueteltu liitteessä I, ja soveltuvin osin vain siinä mainituin edellytyksin.

2. Kuitenkin liitteessä I olevien numeroiden E 408, E 450 c), E 460, E 475, E 480, E 481 ja E 482 kohdalla mainittujen aineiden osalta neuvosto perustamissopimuksen 100 artik-

(1) EYVL N:o C 139, 28.10.1969, s. 45
(2) EYVL N:o C 144, 8.11.1969, s. 8

(3) EYVL N:o L 291, 19.11.1969, s. 9

lassa määrätyn menettelyn mukaisesti voi päättää viiden vuoden määräajassa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta ja komission tutkimuksen jälkeen poistaa ne liitteestä tai muuttaa niiden asemaa.

3 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 1 kohdassa säädetään ja viiden vuoden ajan tämän direktiivin tiedoksi antamisesta jäsenvaltiot voivat sallia liitteessä II lueteltujen aineiden käytön elintarvikkeisiin.

2. Jos jäsenvaltio 1 kohdan mukaan valitsee jonkin muun vaihtoehdon kuin pelkästään pitää voimassa sen lainsäädännön, joka sillä oli voimassa tätä direktiiviä tiedoksi annettaessa, sen on ilmoitettava toteutetuista toimenpiteistä muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä sekä esitettävä seikat, joita se pitää näiden toimenpiteiden perusteena.

3. Ennen 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn määräajan päättymistä neuvosto voi perustamissopimuksen 100 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen sisällyttää liitteeseen I aineet, joihin viitataan 1 kohdassa.

Edellä 2 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa neuvosto voi perustamissopimuksen 100 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen päättää jostakin muustakin sopivasta toimenpiteestä.

4 artikla

Neuvosto päättää perustamissopimuksen 100 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen niin pian kuin mahdollista, mihin elintarvikkeisiin voidaan lisätä liitteessä I lueteltuja aineita, ja edellytyksistä niiden lisäämiselle.

5 artikla

1. Jos jonkin liitteessä I luetellun aineen käyttö elintarvikkeessa tai sellaisiin aineisiin sisältyvän 6 artiklassa tarkoitetun yhden tai useamman aineen määrä voi olla vaaraksi ihmisten terveydelle, jäsenvaltio voi enintään yhden vuoden ajaksi keskeyttää luvan käyttää tätä ainetta tai alentaa kyseisen yhden tai useamman aineen korkeimpia sallittuja pitoisuuksia. Jäsenvaltion on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle, joka kuulee jäsenvaltioita.

2. Neuvosto päättää viipymättä yksimielisesti komission ehdotuksesta, tulisiko liitteen I luetteloa muuttaa, ja säätää tarvittaessa direktiiveillä tarpeellisista muutoksista. Neuvosto voi myös tarvittaessa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta pidentää 1 kohdassa tarkoitettua määräaikaa enintään yhdellä vuodella.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että liitteessä I luetellut ja elintarvikkeisiin käytettäviksi tarkoitetut aineet täyttävät:

a) seuraavat puhtausvaatimukset:

— ne eivät saa sisältää toksikologisesti haitallisia määriä mitään alkuainetta, erityisesti eivät raskasmetalleja;

— ne saavat sisältää enintään 3 mg/kg arsenia tai enintään 10 mg/kg lyijyä;

— ne saavat sisältää, lukuun ottamatta niitä poikkeustapauksia, jotka johtuvat b alakohdassa tarkoitettujen erityisten puhtausvaatimusten vahvistamisesta, enintään 50 mg/kg kuparia ja sinkkiä yhteensä, kuitenkin niin, ettei sinkin määrä saa olla suurempi kuin 25 mg/kg; kuitenkaan kuparin vahvistettua raja-arvoa ei sovelleta pektiineihin;

b) erityiset puhtausvaatimukset, jotka on laadittu 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti; näihin vaatimuksiin sisältyy myös pektiinikuparin enimmäispitoisuus.

2. Jäsenvaltioiden on myös huolehdittava, etteivät liitteessä I olevien numeroiden kohdalla tarkoitetut aineet E 471, E 472 b), E 473, E 474, E 475 ja E 477 lisäksi sisällä enempää kuin kuusi prosenttia liitteessä I olevan numeron E 470 kohdalla lueteltuja aineita natriumoleaattina ilmaistuna.

7 artikla

1. Neuvosto antaa yksimielisesti komission ehdotuksesta direktiivit erityisistä puhtausvaatimuksista liitteessä I luetelluille aineille.

2. Seuraavista asioista päätetään 10 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

— tarvittavat analyysimenetelmät 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yleisten ja erityisten puhtausvaatimusten ja 6 artiklan 2 kohdassa mainitun raja-arvon tarkastamista varten;

— näytteenottomenettely sekä emulgointi-, stabilointi-, sakeuttamis- ja hyytelöimisaineiden kvalitatiiviset ja kvantitatiiviset analyysimenetelmät elintarvikkeissa.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että aineita, jotka on lueteltu liitteessä I ja joita saa käyttää elintarvikkeissa 1 artiklassa lueteltuun tarkoitukseen, saa saattaa markkinoille ainoastaan, jos niiden pakkauksissa tai säiliöissä on seuraavat tiedot:

a) valmistajan nimi ja osoite tai sellaisen myyjän nimi ja osoite, joka on vastuussa sen jäsenvaltion lainsäädännössä tarkoitetulla tavalla, jossa hän asuu; henkilöä, joka tuo maahan valmistetta kolmannesta maasta, on pidettävä valmistajana;

b) aineen numero ja nimi siten kuin liitteessä I annetaan;

c) ilmaisu "elintarvikkeisiin (käyttö rajoitettu)";

d) jos liitteessä I lueteltuja aineita, sekoitetaan toistensa kanssa, muiden lisäaineiden kanssa ja tarvittaessa sellaisten aineiden kanssa, joihin ne voidaan liuottaa tai laimentaa:

— jokaisen ainesosan nimi tai tarvittaessa numero, siten kuin liitteessä I esitetään;

— jos sekoitetaan muiden lisäaineiden kanssa, näiden prosenttiosuus, jos tämä vaatimus sisältyy muita lisäaineryhmiä koskeviin säännöksiin.

2. Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen seosten osalta jäsenvaltiot voivat myös säätää, että on pakollista ilmoittaa niiden liitteessä I lueteltujen aineiden prosenttiosuudet, joiden määristä elintarvikkeissa kansallisessa lainsäädännössä säädetään rajoituksia, paitsi silloin kun samaa rajoitusta sovelletaan yksinään tai yhdessä kaikkiin seoksessa oleviin ainesosiin.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle kaikista edellisen alakohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä.

3. Antaessaan säännöksiä, joista säädetään 4 artiklassa, neuvosto vahvistaa myös yhteisössä myöhemmin sovellettavat säännöt 1 kohdan d alakohdassa mainittujen seosten aineosien merkitsemisestä.

4. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää liitteessä I lueteltujen aineiden tuontia alueelleen eikä niiden pitämistä siellä kaupan ainoastaan siitä syystä, että ne pitävät pakkausmerkintöjä riittämättöminä, jos kohdassa 1 vaaditut tiedot annetaan pakkauksissa tai astioissa ja jos 1 kohdan b ja c alakohdassa luetellut tiedot annetaan ainakin yhdellä yhteisön virallisella kielellä. Jokainen vastaanottajavaltio voi kuitenkin vaatia viimeksi tarkoitetut tiedot annettaviksi sen virallisilla kielillä.

9 artikla

Edellä 2 artiklaa ei sovelleta:

a) elintarvikkeisiin, joilla on emulgointi-, stabilointi-, sakeuttamis- tai hyytelöimisominaisuuksia, esimerkiksi muniin, jauhoon tai tärkkelyksiin;

b) emulgointiaineisiin, joita käytetään pintakäsittelyaineissa;

c) happoihin, emäksiin ja suoloihin, jotka lisättyinä elintarvikkeeseen valmistuksen aikana muuttavat tai stabiloivat pH:n;

d) veriplasmaan, modifioituihin tärkkelyksiin, elintarvikekelpoiseen liivatteeseen ja hydrolysoituihin ruoan proteiineihin ja niiden suoloihin.

10 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asiat saattaa pysyvän elintarvikekomitean, jäljempänä "komitea", käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan sellaisella 41 äänen enemmistöllä, joka saadaan, kun jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

c) Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa ehdotuksen tekemisestä, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

11 artikla

Mitä 10 artiklassa säädetään, sovelletaan 18 kuukauden ajan siitä päivästä, jona asia ensimmäisen kerran saatettiin komitean käsiteltäväksi 10 artiklan 1 kohtaa noudattaen.

12 artikla

1. Tätä direktiiviä on sovellettava myös emulgointi-, stabilointi-, sakeuttamis- ja hyytelöimisaineisiin, jotka on tarkoitettu käytettäviksi yhteisöön tuotuihin elintarvikkeisiin.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta emulgointi-, stabilointi-, sakeuttamis- ja hyytelöimisaineisiin eikä elintarvikkeisiin, jotka on tarkoitettu vietäviksi yhteisön ulkopuolelle.

13 artikla

Jäsenvaltioiden on yhden vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta muutettava lainsäädäntönsä edellä olevien säännösten mukaiseksi ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Muutettua lainsäädäntöä on sovellettava viimeistään kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin tiedoksi antamisesta.

14 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan myös Ranskan merentakaisilla alueilla.

15 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 18 päivänä kesäkuuta 1974.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. ERTL

LIITE I

Elintarvikkeissa sallitut emulgointi-, stabilointi-, sakeuttamis- ja hyytelöimisaineet

ETY N:o	Nimi	Käytön edellytykset
E 322	Lesitiinit	
E 339	Natriummonofosfaatit (monofosforihapon natriumsuolat)	
E 340	Kaliummonofosfaatit (monofosforihapon kaliumsuolat)	
E 341	Kalsiummonofosfaatit (monofosforihapon kalsiumsuolat)	
E 400	Algiinihappo	
E 401	Natriumalginaatti	
E 402	Kaliumalginaatti	
E 403	Ammoniumalginaatti	
E 404	Kalsiumalginaatti	
E 405	Propyleeniglykolialginaatti (1,2-propaanidiolin alginaatti)	
E 406	Agar-agar	
E 407	Karrageniinit, karragenaatit, karrageena	
E 408	Furcelleran tai furcellaran	
E 410	Johanneksenleipäpuunjauhe	
E 411	Tamarinsiemenjauhe	
E 412	Guarinsiemenjauhe, Guarkumi	
E 413	Adraganttikumi	
E 414	Arabikumi	
E 420	Sorbitoli	
E 421	Mannitoli	
E 422	Glyseroli	
E 440	Pektiinit	
E 440	Pektiiniamidi	
E 450	Natrium- ja kaliumpolyfosfaatit a) Difosfaatit b) Trifosfaatit c) Lineaariset polyfosfaatit (enintään 8 % syklisiä yhdisteitä)	
E 460	Mikrokiteinen selluloosa	
E 461	Metyyliselluloosa	
E 462	Etyyliselluloosa	
E 463	Hydroksipropyyliselluloosa	
E 464	Hydroksipropyylimetyyliselluloosa	
E 465	Etyylimetyyliselluloosa	
E 466	Karboksimetyyliselluloosa (selluloosan karboksimetyylieetterin natriumsuola)	

ETY N:o	Nimi	Käytön edellytykset
E 470	Elintarvikerasvahappojen natrium-, kalium- ja kalsiumsuolat yksin tai sekoitettuina, suolat ovat peräisin ruokarasvoista tai tislatuista elintarvikerasvahapoista	Vain hollantilaistyyppisten korppujen valmistukseen enintään 1,5 prosenttia käytetyn jauhon määrästä
E 471	Elintarvikerasvahappojen mono- ja diglyseridit	
E 472	Esterit a) Etikkahappoesterit b) Maitohappoesterit c) Sitruunahappoesterit d) Viinihappoesterit e) Elintarvikerasvahappojen mono- ja diglyseridien mono- ja diasetyyliviinihappoesterit	
E 473	Sokeriesterit, elintarvikerasvahappojen ja sakkaroosin esterit	Näitä aineita ei saa käyttää leipään, ellei se ole kansallisen lain mukaan sallittua
E 474	Sokeriglyseridit, elintarvikerasvahappojen mono- ja diglyseridien sekä sakkaroosin esteriseokset	
E 475	Polymeroimattomien elintarvikerasvahappojen polyglyseroliesterit	
E 477	Elintarvikerasvahappojen propyleeniglygolimonoesterit (1,2-propaanidioli) yksin tai sekoitettuina diestereihin	
E 480	Stearyyli-2-laktyylihappo	Näitä aineita ei saa käyttää leipään, ellei se ole kansallisen lain mukaan sallittua
E 481	Natriumstearyyli-2-laktyylilaktaatti	
E 482	Kalsiumstearyyli-2-laktyylilaktaatti	
E 483	Stearyylitartraatti	

LIITE II

Nimitykset

Karaiakumi

Polykondensoitujen risiinirasvahappojen polyglyserolin osaesterit

Sorbitaanimonopalmitaatti

Sorbitaanimonostearaatti

Sorbitaanitristearaatti

Polyoksietyleeni(20)sorbitaanimonolauraatti

Polyoksietyleeni(20)sorbitaanimonopalmitaatti

Polyoksietyleeni(20)sorbitaanimonostearaatti

Polyoksietyleeni(20)sorbitaanitristearaatti

Polyoksietyleeni(20)sorbitaanimonoleaatti

Polyoksietyleeni(8)stearaatti

Polyoksietyleeni(40)stearaatti

Lämpökäsitellystä soijaöljystä saatujen rasvahappojen glyseroliset esterit

Ghattikumi

Ksantaanikumi

Kvillaja

Maitohapon ja elintarvikerasvahappojen sekä glyserolin ja propyleeniglykolin (1,2-propaanidioli) esterit

Sorbitaanimonolauraatti

Sorbitaanimonoleaatti

Natriumdioktyylisulfusukkinaatti

Ammoniumfosfatidit (emulgoimisaine YN)